

Nr 62

Aprill

2012

Tänases lehes:

Uudised
Reisiuudised
Omalooming
Naljad
Ristsõna

Ajaleht asutatud 1995. a 16. detsembril

Kalmetu luulepäev 2012

28. veebruaril toimus Viljandi linnaraamatukogus maakondlik põhikoolialiste õpilaste Kalmetu luulepäev. Kokku tulid Viljandi maakonna eesti keele õpetajad ja luuletuse kirjutajad, veel tulid kohale eelmise aasta luuletuse kirjutajad kätte saama 2011. aastal valminud luulekogu.

Üritus algas kell 12. Kohal olid Kalmetu koolist raamatu illustraator Anneli Valgre, Ene Toomsalu (ürituse korraldaja) 3. klassi õpilane Marta Siirus, 7. klassist Kunnar Bergmann, Kristin Pöder, Karmen Kaljula, veel pidi tulema Mari Kallaste, aga ta jäi kahjuks haigeks. 6. klassist olid Ragne Reial ja Monica Aasa, need olid õpilased, kes lugesid luulekogust ette luuletusi.

Luuletaja Kristiina Ehin

Üritus algas Ene Toomsalu sissejuhatusel, siis tuli esinema Ene Toomsalu tütar Liisi, kes esines viiulil ühe väga ilusa looga. Peale seda lugu läksid ette lugema Kristin, Karmen ja Kunnar eelmisel aastal kirjutatud luuletusi. Liisi Toomsalu esines veel ühe looga ja siis läksid luuletusi lugema Monica, Ragne ja õpetaja Ene, kes luges luuletusi haigeks jäänud Mari eest.

Need luulekogud läksid kinkimiseks

Peale luuletusi tuli esinema meile kirjanik Kristiina Ehin, kes rääkis oma elust ja luges meile üht väga ilusat luuletust, mis lohutas väga. See luuletus rääkis ühest loomast, kaelkirjakust ja see luuletus oli niivõrd ilus, et seda jäigi niiviisi kuulama. Kirjanik ise rääkis niivõrd pehmelt ja vaikselt. Ta näitas meile ka oma luulekogusid ja luges mõne luuletuse ette. Pärast seda oli väike puhkepaus ja laud, kus sai võtta morssi ja saiakesi, õpetajatele oli tee ja kohv.

Nüüd hakati luuletusi kirjutama. See kestis kuskil tund aega, sest luuletuse kirjutamiseks on vaja aega. Saali seintel olid väga ilusad maalid, mida sai vaadata ja samal ajal luuletust mõelda.

Üritus lõppes kuskil kella kahe ajal ja kõik said kenasti koju, kuigi oli tohutult tuisune ilm. See aasta oli 15. maakondlik luulepäev, mida korraldas õpetaja Ene Toomsalu ja Kalmetu luulepäev on ta sellepärast, et algul oli see üritus Kalmetu koolis, anname noortele teada, et meie koolis õppis kuulsa kirjanik Viivi Luik. Luuleraamatuid pealkirjaga "Kalmetu luulepäev" on välja antud õpetaja Ene poolt juba 13 aastat, nende kogudega õpetab ta meile tunnis luulet kirjutama.

Kunnar Bergmann 7. kl

Looduskäik Aimla metskonnas oli üsna väsitav

Ükskord teatas õpetaja Viigi meile, et läheme 13 oktoobril Aimla metskonda ringkäigule.

13. oktoobri hommikul tulime kell 08:30 kooli. Kui kell helises, siis läksime loodusklassi, kus ootas meid õpetaja Viigi. Buss tuli kl 09:00, selleks oli valge Mercedes-Benz.

Kui Aimlasse jõudsim, siis oli RMK looduskeskuse õu tühi ja vaikne. Jäsku ilmus kusagilt välja väike taksikoer Temmy. Siis tuli ka looduskeskuse juhataja õue. Ta kutsus meid majja ja siis istusime kõik suure laua taha. Seal hakkasime me RMK loodusfilmi vaatama. Kui film sai läbi,

Umbes poole tunni pärast sõitsime bussiga ühe kilomeetri kaugusele metsa. Seal läksime legendikule, kus oli palju kände ja noori kuuskesid. Mõõtsime 5,6 m nõoriga maa-ala ja vaatasime, kui palju seal noori kuuskesid ja kände oli. Saime kokku 4 kändu ja 25 noort kuuske. Edasi matkasime mööda metsa ringi, kuni jõudsim mingile metsaalusele, kus pidime punase ja kollase lindiga ära märkima puud, mis tuleks maha võtta.

Siis kõndisime maja juurde tagasi ja hakkasime sööma. Söögiks oli peki- ja vorstileib. Koer Temmy istus meelsasti minu ja Martini süles.

Kui tagasi sõitsime, siis sõime Martiniga küpsiseid. Kui koju jõudsim, olime suhteliselt väsinud. See oli äge reis.

Pärtel Ernits 6. kl

Selline näeb välja Aimla looduskeskuse maja

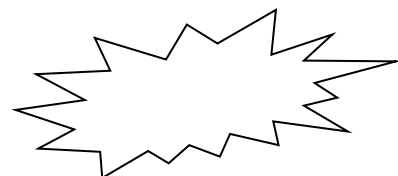
Lustiveres rõõmus pere,
Kostiveres külas käin.
Pudiveres pudimäed
mida Kalikülas näeb?

Viljandi ja Lossimäed,
kas on Kuressaares kured?
Kuidas Elvas elu läeb
mis on Annikveres muret?

Kes küll elab meil Pariisis
mis on Uduveres uudist?
Kas on lehma kodu Lehmjas?
Kassi kodu Kassinurmes?

Kurepalus kurjad ilmad,
koduküla Tánassilma.
Moostes moosipirukaid,
Rosinal ehk roosihaid.

Jaan- Johannes Väljaru 7. klass

Vastlapäeval tegime kelgusõitu

Teisipäeval, 21. veebruaril tähistasime meie koolis vastlapäeva. Päeva alguses vaatasid klassid kahte *slideshow*'d vastlapäevast, need olid koostanud Kevin, Merilin ja Jaanus 9. klassist. Peale seda jätkusid tunnid kuni viienda tunnini.

Kell 12 kogunesid kõik klassid fuajeesse. Seal pidime esialgu kogunema klasside kaupa. Õpetaja Allar ja õpetaja Egon rääkisid meile päevaplaani ja peale seda jagunesime rühmadesse, milles oli kokku 10 inimest (igast klassist vähemalt üks õpilane).

Läksime õue, kus toimus teatevõistlus: kõigepealt pidid neli õpilast vedama raudkelguga nelja õpilast kuni reeni. Edasi pidid kõik reega kuni teatud piirini sõitma. Võitis võistkond, kes läbis raja kõige kiirema ajaga. Kui võistkond oli teatevõistluse läbinud, võisid võistkonnaliikmed minna koolimajja teed jooma, kuigi paljud jätkasid ka lumesõjaga. Kui kõik võistkonnad oli ära võistelnud ja tee joonud, läksime saali. Seal tegime ühe mängu ja harjutasime laulu „Põhjamaa“ liikumist. Kui see ka tehtud, läksid tunnid edasi.

Kokkuvõttes oli see üks tore päev, kuigi õues oli külm tuul.

Mirjam Kärmas 8. kl

Õpilasesinduse laager meeldis seekord kõigile

Õpilasesinduse laager oli reedel, 17. veebruaril. Õpilased tulid kell 18.00 kooli ja siis läksime sööma. Söögiks olid makaronid ja morss.

Pärast läksime saali erinevaid mängu mängima, mis olid päris naljakad. Umbes tunni aja pärast läksime üles korrusele veel mängu mängima. Pärast kaht tundi mängimist läksime jälle sööma. Seekord olid küpsised ja tee. Kell 23 olid enamus inimesi klassidesse läinud, aga mõned hakkasid twisterit mängima. Paljud läksid magama kella ühe paiku öösel. Kella ühest ei tohtinud enam lärmata, aga võisime üleval olla, ei tohtinud saali minna, kuna see oli ära koristatud. Ülejäänud õõ olid kõik klassides.

Seekord oli laager palju huvitavam, sest me ei pidanud magama minema ja ma arvan, et see meeldis kõigile.

Feliks Kõiv 8. klass

Nimetähe luuletus

Jõulud minu lemmikaeg,

oli, on ja jääb ka nii.

Hiilgava vahva on see aeg!

Aga tuul, nüüd kõik halb vii!

Nüüd vaikselt päkapikud õue trügivad,

nad kõik nüüd tööd rabavad.

Aga ka vaikselt üksteist togivad.

Uperpalli jää peal käin,

uni läinud kui suvine tuul.

Ega ma koolist ei mäleta, mis asi on väin!

Ma olen rõõmus, justkui käiksin kuul,

äkki meenub mulle aeg,

enda oma talveaheaeg!

Johanna Uuemäe 5. kl

Talv

Talvel on väga külm,

langeb maha lund,

See on väga imeline,

lund on nii palju.

Kõik lapsed õues mängivad,

sest käes on ju talv.

Talvel on nii ilus,

see meeldib ju kõigile.

Karmen Kaljula 7. kl

Tenerifes oli kogu aeg soe...

7. – 12. novembril käisime comenius – projektiga reisil Hispaanias, täpsemalt Tenerife saarel. Kalmetu koolist reisisid õpetaja Ene Toomsalu ja meie koolist Viljandi Maagümnaasiumi õpetajaks läinud Annika Lond.

Käisime Kanaari saartel, mis koosnevad seitsmest suurest ja kuuest väikesest saarest, need saared asuvad Aafrikast umbes 100 km kaugusel. Kõige suurem saar on Tenerife 2057 ruutkilomeetrit ja järgmine saar suuruselt on Gran Canaria 1533 ruutkilomeetrit. Need saared jagatakse kaheks, nimelt lääneprovintsi, mille pealinn on Santa Crus ja idaprovintsi, mille pealinnaks on La Palmas. Valitsus töötab järjest 4 aastat ühes ja 4 aastat teises linnas.

Esimesel päeval vaatasime Santa Maria del Mar Alisiose koolis Tenerifes õpilaste esinemisi. Seal koolis õppisid lasteaiaaeglastest lastest kuni õpilasteni 7. klassis. Lapsed olid koos oma õpetajatega teinud kõikidest riikidest väljapanekuid, kõik seinad olid kaunistatud, meil oli väga huvitav vaadata, kuidas nad olid internetist leidnud meie rahvustoitude pildid ja juurdekirjutused. Õpilased ja lasteaialapsed tantsisid, laulsid koos oma õpetajatega, näitasid meile oma kauneid rahvariideid ja lapsevanemad andsid meile maitsta oma rahvustoite, mis nad kodus olid valmistanud. Peale kooliga tutvumist sõitsime ajaloolisse linna La Lagunasse, sealt trammiga Santa Gruz ja istusime ekskursioonibussi, et tutvuda linnaga. Õhtul sõime restoranis, kus esines meile kohalik folklooriansambel.

Järgmisel päeval oli reis Teide rahvusparki. Saare keskel nägime vulkaanilist kuumastikku, kus on filmitud „Ahvide planeet“ ja „Tähesõdade“ filmid. Kõrgeim koht oli 3718 m merepinnast. Bussiga sõitsime mööda Vaikse ookeani rannäärset maanteed edasi Tenerife saare lõunaossa, seal saime ujuda soojas ookeanivees.

Neljapäeval olime jälle oma tuttavate laste juures koolis, käisime neid tundides vaatamas ja suhtlesime. Samuti oli meil koosolek seitsme liikmesriigi õpetajatega, kus näitasime oma kodutöid: videot rahvussööikide valmistamisest ja retseptidest, samuti rahvatantsude videot. Vahetasime päevikuid, mida meie õpilased täidavad ja kirju, mida meie õpilased kirjutavad. Tegime plaane järgnevateks kohtumisteks Poolas, Tšehhis ja Kreekas. Planeerisime Poola reisiks Web Page'i koostamist Kalmetu kooli koduleheküljele, jõulukaartide saatmist ja enne Poolat jäi kodutööks: iga kool tutvustab oma jõuluaega.

Hotelli katusel sai basseinis ujumas käia.

Peale koosolekut algas sõit teisele suuremale mäele, nimelt Gruz del Carmenile, seal oli planeeritud mägi- ja mitmekeseks tunniks. Kolmekümmend matkajat juhendasid noored keskkooliealised õpilased La Guancha High School'ist, kes õpivad mägi- ja isinstruktoriteks, neile oli see matk praktika, iga noor pidi tutvustama meile inglise keeles erinevat paika mägedes. Tore oli vaadata, kuidas kõik püüdlukult rääkisid, praktika –

juhendaja õpetaja kõrval vahele ei sekkunud. Üllatuseks oli ka söömine kõrgel mägedes olevas imekaunis restoranis. Õues olles nautisime vaikust, vaatasime alla Vaiksele ookeanile ja imetlesime loodust, kuidas pilv vaikselt jõuab meieni, hetk oleme üleni pilve sees ja siis oleme jälle üleni päikeses, pilv on meist läbi läinud, udupilv möödub... Tuleb jälle uus. Sealsamas on kaktused, mis meil toalilledeks, sealsamas on väikestele niinimetatud põllulappidele pandud kasvama väikesed kartulid, ei tea, mitu saaki kartuleid nad aastas kasvatavad?

Reedel, viimasel päeval olime pealinnas Santa Gruzis linnapea vastuvõtul, sealne ruum oli kõik seinamaale täis, seda oli väga huvitav vaadata, kinkisin Eestist kaasa võetud tutvustava brošüüri linnapeale, mille järel ta ütles, et ta teab, kus see Eesti on, seal on nii külm.

Peale vastuvõttu sõitsime bussiga La Guancha High School'i, nüüd nägime eelmise päeva matkajuhte koolipingis ja saime teada, kui paljusid elukutseid selles koolis õpetatakse. Eriti huvitav oli meil vaadata stuudioid, kus õpilased tegid ise uudistesasteid ja muusikat - nii õpiti tele- ja raadiotöötajateks. Peale kooli sõitsime kaunisse La Ostrova linna, kõndisime mööda poodide tänavat, imetlesime ookeani randa, kus oli üleni must laavaline liiv, rannas olid surfajad. Mööda rannaääri olid kaunid hotellid, nende läheduses helesinise veega basseinid ja ikka kaunid palmid, lilled ja soojus.

Viimane õhtu olime Taburiente hotellis õhtusöögil, tegime viimaseid fotosid, kinkisime oma maalt kaasa võetud kingitusi ja järgmisel hommikul hakkasid kõik tagasi oma kodudesse sõitma. Seekord polnud meie koolist kaasas õpilasi, sest Tenerife asub Eestist kaugel. Kui käiakse lähemalolevates riikides, siis võetakse ka õpilasi kaasa.

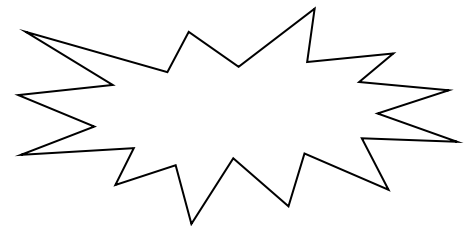
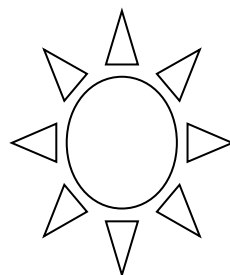
Emakeeleõpetaja Ene Toomsalu

Tenerife rahvarõivais õpetaja.

Vaikne ookean on mattunud uttu

Jõuluaeg Kalmetu koolis

Jõuluaeg algas Kalmetu koolis adventide tähistamisega. Esimese adventi korraldas kaheksas klass. Teise adventi pidi korraldama neljas, viies ja kuues klass. Kolmanda adventi korraldasid esimene, teine ja kolmas klass. Neljanda adventi korraldas lasteaed. Igal adventil esineti, kõik esitused olid väga ilusad. Oli väga lahe kuulda, kuidas õpetaja Gerda laulis. Igal adventil süüdati ka üks küünal. Lasteaia esitus oli samuti väga armas.

Meil toimus koolis ka jõululaat. Seal oli võimalus võtta pimeloos, seal sai võita igasuguseid asju, näiteks Kristin võitis pudrunuia. Laadal müüdi palju saiakesi: kaneelisaiu, pitsat, küpsiseid jne. Samal ajal toimus ka piparkookide kaunistamine. Iga klass pidi tegema oma klassijuhataja näo. Vahetundide ajal mängiti veel eesti traditsioonilisi mänge.

21. detsembril toimusid töötoad ja jõulupidu. Töötubadeks olid viltimine, pakupäkapikkude valmistamine, laulmine, bowling, küünalajala valmistamine, lõngast lille valmistamine, käbide kaunistamine, jõuluingli tegemine ja piparkookide tegemine. Mina olin küünalajala kaunistamises. See meeldis mulle väga. Peale töötubasid oli näidendite esitamine. Minu klassi näidend oli "Väikese poisi suur mure". Näidendis olin ma päkapikk. Peale näidendite esitamist oli söömine. Söögiks oli tavaline

Õpetaja Gerda laulab adventi ajal

jõulutoit, seejärel oli saalis kiituskirjade jagamine. Kui see lõppes, tulid saali 7 jõuluvana. Kõige lähedam oli direktori nägu. Aga ka kõik teised jõuluvana olid väga toredad. Kui jõuluvana klassidele kingikotid andsid, siis läksime fuajeesse, seal jagasime kingitusi.

Mina sain kingituseks küünla aluse ja Diiva ilusalongi kinkekaardi.

22. detsembril toimus jõulukirik. Enamus lapsi esines. Me laulsime kirikus ka ühislaule. Preester pidas ka meile jutlust. Jõulukirik toimus Jaani kirikus.

Mulle on igal aastal meeldinud jõulud. Nii oli ka sellel aastal. Jõuluaeg on ilus ja rahulik aeg.

Karmen Kaljula 7. kl

Jõuluvana saabusid kingitustega

Kiirelt tulnud, kiirelt läinud - vaheaeg

Jõuluvaheaeg jõudis kätte ootamatult kiirelt, jõulutunnet eelmisel aastal mul polnud. Võib-olla oli selles süüdi lumepuudus ja see, et kauplustest hakatakse jõuluasju vara müüma. 22. detsembri hommikul käisin oma õde ja venda kirikus kuulamas. Hommik oli mõnusalt karge.

Kirikust tagasi tulles uudistasime tunnistusi, küpsetasime piparkooke ja ehtisime kuuse. Kui kuusk sai ehitud, hakkas meie üllatuseks lund sadama. Äkitselt tekkis südames mingi ärevus, kõogist tuli erinevaid toidulõhnu, kõik askeldasid vaikselt omaette. Piparkooke krõbistades hakkas tekkima jõulutunne.

Peale jõululõuna söömist külastasid meid ootamatud päkapikud, põnevust jätkus kingitustest õhtutundideni. Jõulu esimesel pühapäeval sõitsin sõpradele ja sugulastele külla.

Reis oli põnev ja huvitav. Sõpradega ei jõudnud vana- aastaõhtut ära oodata ja paugutasime juba lõunast saadik. Lõpuks saabus kauaoodatud uus aasta rohke paugutamiseks. Vaheajal sai veel käidud Tartus batuudikeskuses ja kinos. Jõuluvaheaeg mõõduis kiirelt ja peagi oli käes kool.

Martin Karv 5. klass

Tallinna raekoja saalis autasustati noori muinasjutusõpru

7. aprillil kutsuti S. Roosi muinasjutuvõistluse autasustamisele Kalmetu Põhikoolist Martin Karv 5. klassist, kes kirjutas konkursile jutu „Maxi jõulud“. Tänukirjadega peeti meeles ka 6. klassi kolme õpilast, kes kirjutasid koos muinasjutu „Vikerkaarevärviline põrsas“, need kolm olid: Ragne Reial, Kevin Ervald ja Ruudi Rang.

Tänavune muinasjutuvõistlus oli juba kahekümnes, mida Sten Roosi vanemad Ann ja Ants Roos on korraldanud. Iga aasta 6. septembril on kuulutatud võistlus välja, detsembri lõpuks on tööde laekumise tähtaeg, K. J. Petersoni sünnipäeval tehakse kokkuvõtted ja Taani muinasjutuvestja Anderseni sünnipäeva paiku autasustatakse Tallinna raekoja saalis muinasjutusõpru kingitustega. Sel aastal oli laekunud 256 tööd ja auhinnati 43 tööd.

Ene Toomsalu (Kalmetu põhikooli emakeeleõpetaja)

Maxi jõulud

Elas kord poiss nimega Max, tal oli parim sõber, kelle nimi oli Kevin. Nad olid lasteaiast saadik nagu sukk ja saabas. Ei möödunud ühtegi päeva, kui nad poleks koos midagi põnevat teinud.

Ühel detsembrikuu päeval pidi aga Max kooli jääma ja Kevin läks üksi koju, aga õues oli juba hämar. Koolist tulles jooksis ta Kevini juurde, et midagi põnevat koos ette võtta. Tänav lõpus paistiski ilus jõulutuledes Kevini maja. Max läks uksele ja koputas, aga uks jäi suletuks. Ta imestas, kuhu Kevin on läinud ilma temale ütlemata.

Ta lonkis koju ja nägi oma värava ees Kevini pereautot, tal oli nii hea meel ja ta jooksis tuppa. Avas ukse ja hüüatas: "Kevin!". Selle peale paiskasid aga toasolijad nutma, Kevini isa lausus, et Kevinit pole enam. Koolist koju tulles polnud autojuht Kevinit märganud, kuna tal polnud helkurit ja õues oli juba pime.

Max läks oma tuppa ja lukustas ukse, ta süüdistas ennast. Kui nad oleks koos koolist koju tulnud, oleks Kevin ellu jäänud, kuna tal on ju helkur. Max nuttis terve õhtu ja mõtles, et jõulud on kõige koledam aeg üldse. Ta ei tahtnud enam mingeid jõule, ei päkapikke, jõuluvana ega kuuske, isegi mitte piparkooke.

Järgmisel päeval koolist koju tulles korjas ta ära kodust kõik, mis oli jõuludega seotud ja viskas prügikasti. Hommikul ärgates rippus tema imestuseks jõulususs tema voodi otsas, ta võttis sussi ja viskas selle minema. Nii terve nädal igal hommikul oli sama olukord, suss rippus ta voodi otsas.

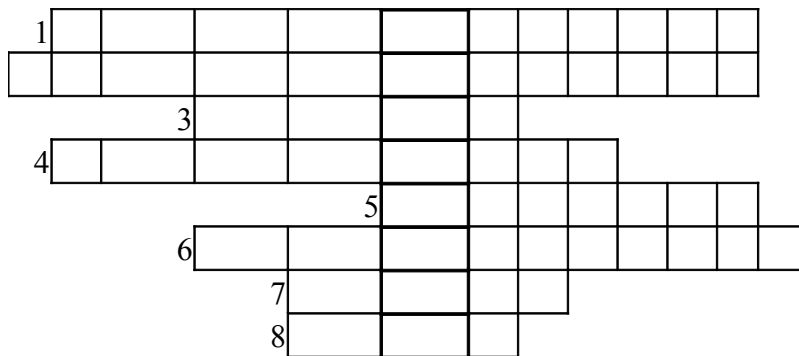
Ühel õhtul mõtles Max, et ta seab päkapikkudele lõksu, et nad kinni püüda. Ta sidus terve toa lõnga risti-rästi täis ja lootis, et ärgates on mõni lõksu jäänud. Ta uinus, hommikul ärgates meenus talle unes nähtu. Öösel oli ta rännanud päkapikkude elupaika ja enda imestuseks leidnud ta sealt askeldamas Kevini. Poiss oli talle rääkinud, et kõik lapsed elavad edasi päkapikkudena, nii nad saavad külastada oma vanu sõpru.

Kevini oli käsil tähtis töö, ta valmistas lastele helkureid. Max silmas voodi otsas oma sussi, mille küljes rippusid aga samasugused helkurid nagu ta unes oli näinud Kevinit meisterdamas, ka lõks oli kadunud. Ta mõtles natuke unes nähtu järele ning pani ühe helkuri koolikoti külge.

Kooli jõudes aga jagas oma klassikaaslastele ülejäänud ja ütles, et need on Kevini meisterdatud. Tema soov on, et iga laps jõuaks alati turvaliselt koju.

Õhtul palus Max isal uue kuuse tuua ja õue küünlad põlema panna. Uinudes silmitses Max oma sussi ja mõtles, et jõulud polegi kõige koledam aeg. Tal oli hea meel, et igal detsembrikuu öösel käib Kevin tema sussi täitmas ning nii nad kohtuvad vähemalt kord aastas terve kuu.

Martin Karv 5. klass (Sten Roosi muinasjutuvõistlusel ergutusauhind)

1. Antonüüüm teise sõnaga
2. Kopeerimine teise sõnaga
3. Raamitud klaasiga avaus valguse ja õhu sissepääsuks hoones
4. Kalmetu ...
5. Täishäälikuühend
6. Maateadus teise sõnaga
7. Koht, kus müüakse asju
8. Emane lammast

Vastussõna: nali teise sõnaga.

Ristsõna koostas: Kunnar Bergmann 7. kl

Kogu klass kirjutab vaikselt kirjandit teemal "Mida ma teeksin, kui saaksin miljon krooni", ainult Juku närib pastakat ja arvutab vaikselt sõrmedel.

Lõpuks ei pea ta enam vastu ja hüüatab: "Õpetaja, kas te ei saaks veel kümme tuhat krooni juurde panna?"

Mees läheb arsti juurde ja kurdab:

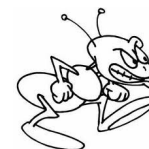
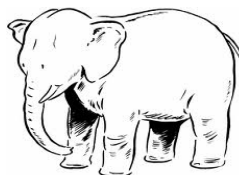
"Doktor, minul selline mure, et ma näen kogu aeg ühte ja sama und..."

Arst: "Mida te siis näete?"

Mees: "Näen, kuidas hiired mängivad jalgpalli. Kas te saaksite mulle mõne rohu kirjutada?"

Arst: "Siin on teile rohi, mida saate kohe võtma hakata."

Mees: "Teate doktor, kohe täna ei saa ma seda võtma hakata, sest täna on neil finaalmäng. "

Sipelgas vaatab televiisorit, järsku istub elevant ette.

Sipelgas: "Elevant, tule eest ära!"

Elevant ei kuulnud sipelgat, sipelgas võtab jalad alla ja läheb elevanti ette.

Sipelgas: "Noh, kas sul on hea, kui keegi ees istub?"

Kalmetu Põhikool
Viljandi mk
Tänassilma 70 103
Telefon 50 440 72
ene@kalmetu.vil.ee

Vastutav väljaandja : Ene Toomsalu
Toimetajad: Mirjam Kärmas, Karmen Kaljula,
Kunnar Bergmann, Raahel Poolakese, Elin
Matikainen, Kristin Pöder, Martin Karv, Pärtel
Ernits